

## SISÄISEN KÄYTTÖVÄLINEEN MUODOSTAMINEN

Ulkoisista olosuhteista riippumattoman onnellisuuden saavuttaminen on pyrkimyksen arvoinen päämäärä. Onnellisuutemme - sellaisina kuin nyt olemme - on usein riippuvainen ulkoisista olosuhteista. Sellaisella ihmisellä, joka on saavuttanut edes jossain määrin ulkoisista olosuhteista riippumattoman tilan itsessään - jotain sellaista, mihin ei vaikuta epäonnistuminen eikä menestyminen, kylmä tai kuuma, mukavuus tai mukavuuden puute, nälkä tai ylenpalttisuus - sellaisella ihmisellä on sisäinen käyttöväline, sisäinen keho.

Mitä se merkitsee?

Sellaisena kuin luonnostaan olemme meillä on ainoastaan yksi organisoitunut käyttöväline - vain fyysinen kehomme - mutta meidän on mahdollista muodostaa itsellemme toinen "keho" - sisäinen keho. Tämä sisäinen keho ei ole riippuvainen ensimmäisestä kehosta, fyysisestä kehosta, mutta itse asiassa se voi kontrolloida sitä. Mitkä tahansa ovatkin ne olosuhteet, jotka ympäröivät ensimmäistä kehoa - vankila tai vapaus, mukavuus tai sen puute, rikkaus tai köyhyys, niin tähän sisäiseen kehoon eivät nuo olosuhteet vaikuta. Kun harjoitteleme samaistumattomuutta käytännössä, me itse asiassa alamme valmistaa sillä hetkellä sisäistä kehoamme ja kaikki maailman itekasvatustyön opetukset tähtäävät juuri tähän päämäärään.

Sanotaan, että ihminen, joka on aina tekemässä vaatimuksia pysyy onnettomana. Mitä merkitsee vaatimusten tekeminen? Se merkitsee sitä, että onnellisuutemme on riippuvainen tietyistä ulkoisista seikoista, jotka ovat oikein vain sellaisina kuin niiden meidän mielestämme pitäisi olla. Emme pidä noista ihmisistä, emme viihdy sellaisessa ympäristössä, olemme sitä tai tätä vastaan jne..... Tuossa tapauksessa teemme vain vaatimuksia ja onnellisuutemme on ulkoisten olosuhteiden varassa ja elleivät ne ole sellaiset kuin itse haluamme vaivamme itsesääliin, masennukseen ja negatiivisten tilojen armoille. Tässä tapauksessa meidän sisäinen toinen kehomme ei ole vielä riittävästi kehittynyt antaakseen ihmiselle mahdollisuutta olla riippumaton elämän alati vaihtuvista olosuhteista.

Voi tuntua yllättävältä sanoa, että harjoittaessamme itekasvatustyötä käytännössä, voimme usein huomata olevamme onnellinen silloinkin, kun kaikki näyttää menevän "päin honkia" siis väärin. On olemassa sanonta, että kaikki mitä tapahtuu elämässä on keino eikä päämäärä. Olemmeko koskaan ajatelleet mitä se oikein merkitsee? Ihmiset pitävät elämää päämääränä ja tekevät kaiken tältä kannalta. He etsivät tuloksia. He toimivat tulosten vuoksi. Jos he epäonnistuvat, he joutuvat masennus- tai johonkin muuhun vastaavaan tilaan. Mutta me voimme toimia myös toisin niin ettemme olisi sidoksissa työmme tuloksiin ja voisimme harjoitella kaikessa toiminnassamme samaistumattomuutta ja itsemme muistamista. Niinpä, mikäli onnellisuutemme riippuu toisten ihmisten kiitoksesta, olemme yksinkertaisesti koneita. Jos onnellisuutemme on rahan varassa, olemme edelleen koneita, koska voimme menettää rahamme ja joutua konkurssiin.

**MIKÄLI ONNELLISUUTESI RIIPPUU SIITÄ, ETTÄ IHMISET KOHTELEVAT SINUA ITSESTÄSI LUOMASI KUVAN MUKAISESTI, ON VARMASTI JOTAIN VIALLA.**

Alituinen laskelmointi niiden vaatimusten varassa, mitä teemme itsellemme ei voi olla sisäisen mielenrauhan lähde. Mikäli aina ajattelet, että asiat eivät ole niin kuin sinä toivoisit niiden

olevan, se johtaa väistämättä jatkuvaan negatiivisuuden ja sisäisen onnettomuuden tilaan. Sinun itsesi on herättävä ja pidettävä sisälläsi onnellisen olemisen salaisuus. Ja tämä merkitsee sitä, että sinun on sinetöitävä itsesi ulkopuolisten tapahtumien ja olosuhteiden vaikutuksilta, jotka tähän saakka ovat mekaanisesti tunkeutuneet sinuun. Meillä kaikilla on täysin typeriä ja tyypillisiä tapojamme suhtautua toisiin ihmisiin ja ulkopuolisiin olosuhteisiin. Juuri tässä suhteessa voimme itsetarkkailun avulla saada itsemme erilleen tuosta tavasta panemalla merkille, kuinka käyttäydymme ja reagoimme tuona hetkenä. Tämä on varmasti huomioimisen arvoista, ja sen tulisi tapahtua usein joka päivä.

Tässä vaiheessa voidaan lyhyesti mainita kuvista, rooleista ja asenteista. Kun ihmisellä on vahva kuva itsestään, hän on taipuvainen joutumaan alttiiksi elämän kolhuille ja harmeille. Itsestämme luomamme kuva on kuvittelun kiinteä muoto itsestämme. Me olemme saattaneet esim. pitää itseämme hyvänä tyttönä tai poikana. Tuo kuva on ollut täysin selvä ja määritelty. Hyvän lapsen rooli merkitsi tietysti sitä, ettei voinut koskaan valehdella - mutta tietysti olemme valehdelleet aika lailla. Emme vain voineet nähdä pimeää puoltamme itsestämme - sitä mikä todellisuudessa olimme - vaan pidimme näkyvässä ainoastaan toisen puolen itsestämme luoman kuvan vaikutuksen avulla. Huomaamme ehkä nyt, että koska meillä oli selvä kuva itsestämme, valehtelimme usein enemmän kuin oli tarpeen.

**KAIKKI, MIKÄ POHJAUTUU VALHEELLISUUTEEN TAI EPÄAITOUTEEN, HERÄTTÄÄ SIINÄ VASTAKOHTANSA.**

Niinpä on syytä tietää, että meidän on hyväksyttävä toinenkin puoli itsestämme eli tuo pimeä puoli, mikä yksinkertaisesti merkitsee sitä osaa itsestämme, mitä emme selvästi tiedosta emmekä hyväksy. Tajuisuus merkitsee valoa. Mitä emme tiedosta itsestämme, on meille pimeää - toisin sanoen varjossa. Juuri tähän asiaan on kohdistettava paljon työtä monien vuosien aikana. Ja tämä on erittäin hyödyllistä työtä, koska siinä itsetarkkailun ja itsetuntemuksen avulla tuodaan tajunnan valoon itsestäsi luoman kuvan kanssa ristiriidassa olevat pimeät puolesi, joilla tähän saakka on ollut valta ylitsesi. Olisi todella ihmeellistä jos kuvamme putoaisivat pois.

Itsestämme luomat kuvat sulkevat pois kaiken todellisuuden. Tämä kuva estää meitä hyväksymästä itsestämme niitä puolia, jotka eivät ole samaa kuin tietoisesti itsestämme luomat kuvat. Juuri tästä syystä joudumme olemaan jakaantuneina valoisaan ja pimeään puoleen, ja se aiheuttaa suurta ristiriitaa. On selvästi nähtävissä, kuinka ihmiset elävät kaiken aikaa omissa mielikuvissaan, jolloin he jatkuvasti hämmentyvät ja harmistuvat.

Lisäksi on olemassa roolit. Jokaisella on tyypilliset roolinsa, joita hän esittää. Ihmisellä on tavallisesti noin 5-6 roolia, joita hän käyttää tavallisessa elämässään. On lisäksi väärin sanoa, että ihmiset käyttävät näitä rooleja. Oikeampi ilmaisu on, että roolit käyttävät ihmistä. Esim. ihminen on joskus kohdannut jonkun erikoisen ihmisen tai hänelle itselleen on tapahtunut jotain erikoista, hän jaksaa kertoa vaikka kuinka monta kertaa mitä hän on kokenut. Eräässä esoteerisessa kokouksessa kysyttiin kerran, mistä johtuu, että jotkut ihmiset, jotka tavallisessa elämässä näyttävät aivan luontevilta ja puheliailta, tulevat niin kovin hiljaisiksi kun on kyse itsenkohdistuvan työn ilmapiirissä. Yksi syy siihen on, että he eivät voi käyttää tavallisia elämänsä rooleja. He eivät voi kääntää mitään ohjelmaa päälle ja näin he eivät tiedä, missä kohtaa he itsessään ovat. Tämä on merkinä siitä, että elämme eräänlaisessa keinotekoisessa tilassa. Kun puhut sellaiselle ihmiselle, jolla on paljon rooleja, saat ikäänkin

vaikutelman, että tuo henkilö ei ole “kotona” ja aivan samoin käy kun puhut ihmisille, joilla on hyvin voimakkaat kuvat itsestään.

Kolmanneksi tulevat asenteet. Mielikuvat, roolit ja asenteet estävät meiltä kaiken todellisen itsemme ymmärtämisen ja kaikki ne tekevät meidät riippuvaisiksi ulkoisista olosuhteista.. Ihminen, joka on täynnä mielikuvia, rooleja ja asenteita, ei voi muodostaa sisäistä “toista kehoa”. Hän ei pysty pääsemään itsensä taakse - hän ei pysty irrottautumaan itsestään.

### **LÖYTYYKÖ TÄHÄN TILAAAN LÄÄKETTÄ?**

Ainoa lääke on ryhtyä vähitellen näkemään, tiedostamaan omat mielikuvansa, tulemaan myös tietoiseksi rooleistaan ja asenteistaan. Itsetarkkailu, itsehavainnointi on siis välttämätöntä. Asenteet muodostuvat helposti kasvatuksen myötä. Sinulle on sanottu että tämä tai tuo näkemys on oikea ja siitä syystä asenteesi on muodostunut varhaisesta lapsuudesta. Jos sinut on esim. kasvatettu uskonnollisten, poliittisten tai jonkun muun parissa, ajattelet, että he ovat olleet oikeassa. Kuinka helposti meidän sielunelämämme voikaan pysähtyä tai pilaantua ulkoisten seikkojen vuoksi. Kuinka ihminen voisikaan olla onnellinen, kun hän on täynnä tiedostamattomia rooleja, mielikuvia ja hankittuja asenteita, jotka vaikuttavat häneen kaiken aikaa. Kun tämä oivalletaan, on itseenkohdistuvan työn arvoista suurta kurinalaisuutta vaativan itsetarkkailun avulla panna huolellisesti merkille, mikä saa sinut reagoimaan, harmistumaan, mikä hävittää sinulta sen onnellisuuden, minkä muuten pystyisit kokemaan.

Kun olet pystynyt tekemään huomioita - havainnoimaan itseäsi - yritä nähdä oliko vika siinä, että joku itsestäsi luomasi mielikuva ei ollut tyytyväinen jonkun toisen henkilön käyttäytymiseen vai siinä, ettei päälle kääntämäsi rooli saanutkaan osakseen kiitosta vai siinä, että asenteesi oli täysin hyödytön. Itseenkohdistuvassa työssä kuulee usein sanottavan; “Sinulla on väärä asenne - otat asiat väärällä tavalla asenteestasi johtuen”. Kuten tiedätte, ne asenteet, joilla arvostelemme sekä ihmisiä että asioita, ovat luultavasti aina negatiivisia. Kuinka meidän olisikaan mahdollista olla vapaita, alkaa nähdä ihmisiä ja asioita vähän todellisimmin, sallalaisina kuin ne todella ovat, jos olemme täynnä mielikuvia, rooleja ja asenteita, jotka tekevät meidät sokeiksi. Kuinka voimme edes kuvitella saavamme aikaan yksinkertaisia suhteita, jos aina käännämme päälle tyypilliset roolimme ja itsekehumme.

Yrittäkää tarkkailla, milloin puhutte mielikuvistanne, rooleistanne ja milloin asenteistanne käsin. Ellette pysty tekemään sitä itsenne suhteen, yrittäkää huomata se toisissa. Kaikki tämä kuuluu ulkoiseen psykologiaan, hankittuun persoonallisuuteen, joka meidän on itsetarkkailun avulla saatava passiiviseksi, jolloin sisäinen näkökyky ja ymmärrys alkavat kasvaa.

Sisäinen psykologia, siis sisäisen kehon on lopulta otettava ulkoinen hallintaansa. Tämä merkitsee elämässä todellista täyskäännöstä. Ja juuri tästä alkaa sisäisen käyttövälineen, “sisäisen kehon” organisoituminen meissä. Se muodostuu paljon hienommista aineosista kuin fyysinen kehomme. Lähtökohtana on itsetarkkailu ja sen pohjalta syntyvä uudenlainen sisänäkemys. Tästä alkaa myös sisäinen alkemia tehdä työtään meissä, kun “sisäinen kehomme” on edes vähän muodostunut, se ryhtyy valvomaan ulkoista ja kaikkea sitä mitä sille tapahtuu. Näin alamme myös ymmärtää, mitä on onnellisuuden ehtona.

**“IHMISEN PITÄÄ SYNTYÄ, MUTTA SYNTYÄKSEEN ON HÄNEN ENSIN KUOLTAVA, JA VOIDAKSEEN KUOLLA ON HÄNEN ENSIN HERÄTTÄVÄ.**

**Kuoleminen tarkoittaa kuolemista niille vanhoille tavoille, tottumuksille, asenteille ja pienille minuuksille, jotka ovat heitelleet sinua marionetin tavoin elämässä.**

**Jan-Mikael Maros** Puh; 0400-360767

e-mail; [janmikaelmaros@gmail.com](mailto:janmikaelmaros@gmail.com) [www.esoteerisetalkemistit.fi](http://www.esoteerisetalkemistit.fi)